

наши-тъ двѣ, бѣдѣзы нѣкаквы и отъ духовенъ животъ.

Но да ли е това вече сънь на смърть? Не е ли отживѣла вече Българія свойтъ вѣкъ? Не е ли Българскыйтъ народъ вече народъ отживѣлъ? Тѣй мыслятъ, и охотно вѣрватъ това неговытъ недоброжелатели. Но да ся мысли тѣй ще каже да не разбирамы и най простытъ уроцы на исторіѣтъ, да немамы понятіе за духътъ на православнытъ вѣръ, да ненскамы да видимъ това което ся извършва прѣдъ очитѣ ни. Народытъ които сж отживѣли ся израждатъ, изгубватъ языкътъ си и народность-тъ си, смѣсватъ ся съ други-тъ народы тѣй, шо нѣма почти възможность да ги различишь. Кой на примѣръ, ще намѣри и ще ни покаже сега славнытъ между народытъ на древностьтъ Египтены, отъ които сама Гръція е заела начаткытъ на своето просвѣщеніе, на които паметницытъ служатъ и сега за прѣдметъ на удивленіе? Тѣхъ ги нѣма и самытъ имъ языкъ е исчезнулъ отъ лицето на земіѣтъ. Дѣ е сега обладателытъ на вселениѣжъ—Римскыйтъ народъ, отъ името на когото треперали вси-тъ народы? Той отдавна вече ся изродилъ и